

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

19. Desolatio damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

200 *Domus aternitatis. Consideratio
fortes, admiscendam ebrietatem. Isaia c.
5. 12. Timete, qui aliis scandalum præ-
betis: quia va homini illi, per quem scan-
dalum venit. Matth. c. 18. 7. Timete O
Deceptores, impostores, hæretici: quia
Va qui dicitis malum bonum, & bonum
malum; ponentes tenebras lucem, Isaia. l. c.
Timete negligentes, avari & mali Pa-
stores animarum: quia Va Pastoribus
Israel, qui pascebant semetipsos. Ezech.
c. 24. 2. Omnia ista va in sacris literis
signata cavete & timete, atque aeternum
va non timebitis.*

CONSIDERATIO XIX.

Absentia omnis solatii, damnatæ æter-
nitatis.

*Mitte Lazarum, ut intingat extremum di-
giti sui in aquam & refrigeret linguam
meam. Lucæ c. 16. 24.*

25. Augusti.

I. **C**onsidera, pœnas Damnatorum,
omni solatio, etiam vel minimo,
penitus esse destitutas: quid enim mi-
nus, aquæ guttâ, digiti extremo adhæ-
rente,

rente, & in linguam aridam, ardentem-
 que Epulonis spargendâ? Et tamen hæc
 denegatur: nec tantillum solatii conce-
 ditur, nec totâ æternitate concedetur.
 O status miser & miserabilis! Ubi, ut in-
 quit S. Augustinus, erit nox sine die, ama-
 ritudo sine dulcedine, obscuritas sine lumi-
 ne: ubi nec divitiæ, nec parentes, nec conju-
 ges, nec filii, nec vicini poterunt subveni-
 re: ubi nihil peccator inveniet, nisi quod in
 hoc seculo, castè & justè vivendo, per elee-
 mosynarum largitatem transmiserit. Serm.
 253. de temp.

II. In hac vita, non reperitur miseria,
 cui non aliquid levaminis aut solatii in-
 spargatur. Æstus ac paroxysmus febrilis
 nonnunquam remittit: ignis paulatim
 consumitur: fœtor thure aut mastiche
 corrigitur: fames sedatur cibo; sitis po-
 tu extinguitur; labor quiete, ambulatio
 sessione, vigilia somno, morbus phar-
 maco, vulnus emplastro sublevantur. Sic
 quoque in studiis & occupationibus
 mentis; *amant alterna Camœna*. In inter-
 no autem nulla variatio, nulla mitigatio,
 nulla pœnæ immunitio, nulla suffragio re-

202 *Domus aternitatis. Consideratio*
peritur : sed omnia supplicia in eodem
statu permanent. Nullus ibi adest, qui so-
letur Pater, nulla, quæ abblandiatur Ma-
ter ; nullus qui medelam ferat medicus,
nullus qui subleuet amicus ; nam damna-
ta æternitas, semper eadem, semper mise-
ra, semper in defectu cuiusvis levaminis
ac solati invariata. O mali constantia!

III. Cogita, ó Christiane ! si æternitas
illa, quæ te expectat, vocaret te ad con-
vivium, cum iisdem semper ferculis ; an
non talem tibi crearet nauseam ; ut in de-
sperationem adduceret ? Populo He-
bræo, manna, continens omnis saporis
suavitatem & varietatem ; quia ad quod
quisque volebat, saporis genus, conver-
tebatur : nihilominus nausæ cœpit esse,
quia semper erat idem : *Nihil aliud respici-
unt oculi nostri, nisi manna.* Num. c. 16.
Factum est autem hoc murmur secundo
itineris anno ; quid futurum fuisset, post
annos quadraginta ? Collige hinc, quid
futurum sit in æternitate pœnarum, sem-
per eadem, semper integra, sine omni so-
latio semper immutata.

Apo-

Apostrophe.

O Delicate juvenis ! Tu cui molesta est concio, varietate & jucunditate non resperfa : imò cui comœdia, jucundis carens intermediis, & saltibus artificiosis desipit : quomodo tandem transiges æternitatem infelicem, in iisdem semper miseris ac tormentis, sine variatione, sine refocillatione, sine somno, sine requie, sine morte, sine fine ? *Mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam.* l.c. Ah ! frustra est, tota æternitate, nec aquæ guttam, nec solatii micam obtinebis.

26. Augusti.

IN hac vita, tempus sæpe medetur malis ; tempus lenit dolores & mœdores, cum tempore assuescit puer studio, novellus faber malleo, colonus styvæ, tyro militiæ, religiosus novellus disciplinæ. Imò ut canit Ovidius L. 4. Trist. eleg. 6.

Tempore ruricola, patiens sit taurus aratri ;

Præbet & incurvo colla premenda iugo.

*Tempore paret equus, lentis animosus
habeis,*

Et placido durus, accipit ore lupos.

*Tempore pœnorum compescitur ira leo-
num;*

Nec feritas animi, quæ fuit antè, manet.

Sed prorsus alia ratio est in inferno; ubi nec damnati pœnis affuescunt; nec leones tartarei iram compescunt; nec dolorem mitigat tempus, nec lenit æternitas; sed potius mala in immensum auget & aggravat: nec ipsa tormenta per se cessant, desinuntve, sed in æternum perseverant.

II. In hac vita, nec labor nec dolor, nec malum est; quod non quandoque intermittat, aut interpoletur. Habet enim suas musica pausas, tribunalia ferias, gymnasia vacationes. Habet dies vesperum, hebdomas sabbatum; bella inducias, opifices dies festos laboris expertes & nemo ferè est, qui non interponat suis interdum gaudia curis.

*Nulla dies adeò est australibus humida
nimbis;*

Non

*Non intermissis, ut fluat imber aquis.
Nec sterilis locus ullus ita est; ut non sit
in illo,*

*Mista ferè duris, utilis herbarubis.
Nil adeò fortuna gravis miserabile
fecit,*

*Ut minuant nullà, gaudia, parte ma-
lura. Ovid. L. 4. de Ponto. eleg. 4.*

Sed nihil horum reperitur in gehenna:
ubi est labor sine quiete, dolor sine in-
terpolatione, musica horrenda, sine pau-
sa, lites sine feriis, bellum sine induciis,
febris continua sine intermissione, cum
paroxysmo perpetuo, cum siti & ardore
tempiterno.

III. Ollæ ad focum nostrum, nunc
repent, nunc fervent & bulliunt, prout
apponuntur ligna, & ignis ardet. *Pone
ollam. Ezech. c. 24. 3.* Non sic olla vul-
cania inferni, quæ est olla rubiginosa car-
nibus. *Rubigo in ea est, & rubigo ejus non
excivit de ea l. c. v. 6.* Plena hominibus
carnalibus, perpetuis flammis imposita,
de qua rectè dicitur: *Vae Civitati sangui-
num, cujus ego grandem faciam pyram.*
l. c.

206 *Domus aternitatis. Consideratio*
l.c.v. 9. Hebræa versio habet, *magnum*
faciam rogam. S. Gregorius M. L. 4. Dial.
30. narrat: *Virum quendam Sanctum &*
solitarium, vidisse Theodoricum Regem
Gothorum, eâ horâ, quâ defunctus est, inter
Joannem Papam & Symmachum Patri-
tium, quos injustè occiderat, discinctum,
discalceatum, & vinctis post terga mani-
bus, in ollam vulcaniam, qua in Lipari
insula est, jactari. Olla hæc Vulcania
non semper ignes & flammæ eructat: at
olla stygia semper in octavo gradu, &
summo calet ac bullit, supposita est enim
illi grandis pyra, rogam magnus. Væ illi
qui in hanc ollam, in hanc pyram & ro-
gam jactatur!

Morale.

Disce hinc Peccator, quàm dira sint
gehennæ tormenta, quàm que hor-
rendum sit cum Theodorico Rege, in
ollam vulcaniam inferni, manibus liga-
tis jactari. Cogita si infernus aliud non
foret, nisi grandis olla aut cacabus
braxatorius, in quo tu cum corpore &
anima coqui deberes in æternum: an
non

non sat horrendum foret tormentum? Hæc sæpe meditare: hæc ob oculos pone, cum te Venus aut pecunia ad peccandum sollicitat: impone paucis momentis, digitum candelæ aut aquæ in lebe ebullienti: ac dicito tibi: si tantus est cruciatus aquæ aut candelæ urentis brevissimo tempore; quis erit cruciatus ignis gehennæ, ollæ, pyræ & rogi infernalis urentis in æternum? *Ego pœnitere æternum tanti non emo.* Ego modicum mel, æterno felle, imò igne, non mercor.

27. Augusti.

CONsidera montem Ætnam, ac Vesuvium, aliòsque montes ignivomos, non semper globos flammarum, aut liquefacta metalla evomere; sed per intervalla quiescere, donec vel tellus, vel unda, nova ignibus alimenta ministret. At non sic ætna tartarea; in qua ignis uno semper tenore flagrat: *Preparata est enim ab heri topheth, à Rege preparata profunda & dilatata: nutrimenta ejus ignis & ligna multa, flatus Domini, sicut torrens sulphuris, succendit eam.* Isaia

c. 30.

c. 30. 33. Adeoque nutrimenta ignis, nunquam deficiunt, nec ignis ardere cessat, quia flatus iræ Dei semper sufflat atque accendit eum.

II. *Preparata ab heri Topheth.* I. c. Chaldaicè *gehenna*. Ex hoc loco Judæi probant Topheth sive gehennam, à Deo creatâ esse secundo die mundi; quia dies ille tantum, habuit *heri*, id est, unum diem priorem. Verum *heri*, omne tempus præteritum significat, & infernus statim primo die, post lapsum Luciferi & Angelorum, conditus est. Cornelius à Lapide Hebr. 13. 8. & Gen. 1. 4. *Heri* ergo significat I. Damnatis tormenta & incendia semper esse nova ac recentia, perinde ac si hesternâ die inchoata essent. II. Donotat aternitatem eorundem; quia in aternitate, utpote stabili & immobili, quodcunque sæculorum spatium, perinde est, atque dies hesternâ: ideoque quovis aternitatis momento, tam acer erit ignis gehennalis, ac si hodie arderet, & heri cœptus esset incendi. Quare nihil ad mitigandum valet, temporis mora aut vetustas,

Tabi-

*Tabida consumit, ferrum, lapidémque
vetustas;*

*Nullaque res majus tempore robur ha-
bet. Ovid. L 4. de Ponto eleg. 8.*

Sed in inferno, vetustas nihil consumit,
nihil roboris tempus habet, ad mi-
nuendos cruciatus: omnia enim illic in
primævo statu sine fine perennant.

III. Demum in hac vita, *solatium est
miseris, socium habere in pœnis*: Ignis
absumpsit ædes; solatio est, non sum so-
lus: grando stravit & vastavit segetes;
solatio est, non solum solus: miles hosti-
lis spoliavit Domum & omnia diripuit;
solatio est, non sum solus ista passus, id-
que aliquantùm solatur. Verùm con-
trarium evenit in specu tartareo. *Tria
sunt insaturabilia, inter quæ est infernus,
ignis verò nunquam dicit sufficit. Pro-
verb. c. 30. 15.* Sed quotquot in eum
descendunt damnati semper augent tor-
menta aliorum; præsertim Hæresiarcha-
rum, alios seducentium, aut scandala
præbentium: quot enim hæretici ab iis
perversi, quot à seductoribus seducti,
aut corrupti in Orcum veniunt, illorum
sup-

210 *Domus aternitatis. Consideratio*
supplicia, maledictiones, imprecationes,
& exprobrationes augent, quia Damna-
tionis eorum causa extitêre.

Morale.

Memorare igitur, ô Peccator! novis-
sima tua, memorare gehennam; &
non peccabis. O tophet! ô gehenna!
quàm acris, quàm ampla, quàm diu-
turna, quàm insatiabilis, & invariabilis
es! Noli, ô homo! cogitare ex damna-
torum confortio, te gavisurum solatio:
velut enim plures pestiferi in una exilii
domo: plures tabidi in uno nosocomio;
plures latronis focii ardentes, in uno
rogo, dolorem non leniunt; sed augent,
ac gemitus, ejulatus, lamentationes &
cruciatus multiplicant: ita pariter in ge-
henna, *in topheth preparata: nutrimen-
ta ejus ignis & ligna multa.* Isaiaë c. 30.
33. Ligna multa sunt, corpora damna-
torum multa; quæ sicut ligna, ignem
non minuunt; sed nova nutrimen-
ta suppeditant, & pœnam aggravant.

CON.